

U OVOM BROJU:**SVOĐENJE RAČUNA I
BILANSA***S. Stebel, Vsetin***BOŽJA PRIPREMA ZA
BOŽIĆ***Galina E. Jordan***ISUSOV RODOSLOV***"Borba za dušu"***DA LI SI SVESTAN KOLIKO
SI DRAGOCEN?***Jelena Dir***NOVA PESMA***Pavel Leštan***SVEDOČANSTVO***Antonia Tot - Cvetnarov***misaone refleksije****SionT InBox****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milijašević**Vlatko Dir***Saradnik:***Nada Andersen***Tekstove priložili:***Pavel Leštan**Antonia Tot - Cvetnarov**Jelena Dir*

Dragi naši čitaoci,

među ljudima se često može primetiti priča o "brzom prolazenju vremena", a ovi razgovori su nekako najučestaliji pred kraj stare ili na početku nove godine. Ljudi govore: "Eto, već će Nova godina a stara kao da je počinjala juče."

Zaista, vreme brzo prolazi a Crkva Isusa Hrista provodi svoje poslednje dane ovde na zemlji, pre svog slavnog vaznesenja Gospodu u susret. Crkva će biti uzeta sa zemlje i iz vremena, u Njegovu prisutnost i večnost. Ova istina bi trebalo da nas još više motiviše u negovanju našeg odnosa sa Gospodom i radu za Njega - da pametno iskoristavamo ovo malo preostalog vremena.

Bez odlaganja bi trebalo sve "naopake" stvari u našem životu dovesti u red dok još imamo vremena. Sa ljubavlju i opraštanjem izgladiti sve odnose sa drugim ljudima, gorljivije moliti, propovedati Evanđelje nespašenima, više se angažovati u radu svoje lokalne zajednice, više davati, žrtvovati za Gospoda, dok još imamo vremena.

Dakle, dragi naši čitaoci, pošto "vreme brzo leti", pametno ga koristimo. Ne odlažimo poslove i odluke za Gospoda. Uradimo što treba da bude urađeno. Propuštene šanse nam se možda neće više ukazati, jer već sutra možda više neće biti vremena.

Ako bude volja Gospodnja i "vremena", vidimo se u 2004!

Vaša, SIONSKA TRUBA.

www.siont.net

SVODENJE RAČUNA I BILANSA

S. Stebel, Vsetín

"A kad oni to slušahu nastavi kazivati priču; jer beše blizu Jerusalima, i mišljahu da će se odmah javiti carstvo Božije. Reče dakle: Jedan čovek od dobrog roda otide u daleku zemlju da primi sebi carstvo, i da se vrati. Dozvavši pak deset svojih sluga dade im deset kesa, i reče im: Trgujte dok se ja vratim. I građani njegovi mržahu na njega, i poslaše za njim poslanike govoreći: Nećemo da on caruje nad nama. I kad se on vrati, pošto primi carstvo, reče da dozovu one slugе kojima dade srebro, da vidi šta je koji dobio. Tada dođe prvi govoreći: Gospodaru! Kesa tvoja donese deset kesa. I reče mu: Dobro, dobri slugo; kad si mi u malom bio veran evo ti vlast nad deset gradova. I dođe drugi govoreći: Gospodaru! Kesa tvoja donese pet kesa. A on reče i onome: i ti budi nad pet gradova. I treći dođe govoreći: Gospodaru! Evo tvoja kesa koju sam zavezao u ubrus i čuvao. Jer sam se bojao tebe: jer si čovek tvrd: uzimaš šta nisi ostavio, i žnješ šta nisi sejao. A gospodar mu reče: Po tvojim ću ti rečima suditi, zli slugo! Znao si da sam ja tvrd čovek, uzimam šta nisam sejao: Pa zašto nisi dao moje srebro trgovcima, i ja došavši primio bih ga s dobitkom? I reče onima što stajahu pred njim: Uzmite od njega kesu i podajte onome što ima deset kesa. I rekoše mu: Gospodaru! On ima deset kesa. A on im odgovori: Jer vam kažem da će se svakome koji ima dati: a od onog koji nema uzeće se od njega i ono što ima. A one moje neprijatelje koji nisu hteli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i isecite preda mnoom." (Luka 19,11-27)

Dolazi kraj stare i početak nove godine i to je vreme, kada se svode stari računi. U bilansiranje života spada i svođenje računa. Kada se ovo spomene, mnogi pomisle na porodično svođenje računa sa njegovim mnogobrojnim stavkama. Beležimo sve prihode i rashode da bismo kasnije sa platom mogli bolje da planiramo. Planiramo popravke, krećenje, dogradnju... I to je opet neka vrsta svođenja računa. Neki se računovodstvom bave profesionalno; svi se preračunavamo u martu kada podnosimo poreske prijave i izračunavamo porez koji smo obavezni da platimo državi. Vrlo brzo smo naučili da poštujemo poreske državne organe, i nikome

ne pada na pamet da zanemari obaveze koje proizilaze iz zakona.

Obratimo pažnju na još jedan vid računovodstva! O poslednjim događajima čovečanstva koje treba još da se dogode, govore mnogi stihovi u Novom Zavetu. Od poslednjih stvari zavisi i večni život i ulazak u Božje kraljevstvo, koje je uslovljeno novim rođenjem. Kako živimo kao hrišćani na zemlji? Kako se pored nas uvećava Božja milost? Kako upravljamo sa poverenim nam darovima i sposobnostima? Sve to je sastavni deo nauke o poslednjim stvarima - eshatologiji. Reč Božja nas uvodi u oblast ovog najvažnijeg računovodstva, koje bi mogli slobodno nazvati "završna poreska prijava", možda bolje "celoživotna poreska prijava" ili možda najbolje "ekonomski rezultat našeg hrišćanskog života".

I. Nada u dolazak Gospoda Isusa pravi podele

U Lukinom evanđelju je, nasuprot Matejevog, vidljiva razlika u broju kategorija ljudi o kojima se govori u ovoj priči. Čovek dobrog roda koji će postati kralj simbolizuje Gospoda Isusa Hrista. Deset slugu predstavljaju nanorođene ljude, od kojih trojica predstavljaju različite tipove hrišćana. Neprijatelji koji nisu želeli da se podvrgnu njegovoj vlasti predstavljaju ljude koji odbijaju Hrista grubim, indirektnim načinom.

Uvod ove priče nam govori da je Hristov drugi dolazak neizbežna činjenica. Gospod će doći! Često možemo čuti štetne reči o skorom dolasku Božjeg carstva. Pogrešno je izračunavati godinu, mesec ili dan Isusovog dolaska, ali ispravno postupamo ako Ga očekujemo. I učenike je interesovalo kada će Gospod ponovo doći. Kad je Isus spasio Zakeja, upravo su išli iz Jerihona u Jerusolim, da slave Pashu - predivan praznik, pomen na oslobođenje Izraelaca od Egipćana moćnom Božjom rukom. Ovaj praznik je u učenicima bio praćen mislima o dolasku Božjeg carstva i Mesije. Pre svega kod Jakova i Jovana, koji su hteli da budu što bliže Isusu. Svaka Pasha je iznova raspaljivala ovu vatru. Čekali su Gospoda svakog trenutka, a imali su o njegovom dolasku, vlasti i obliku vladavine potpuno pogrešno mišljenje.

Dok su jedni očekivali Mesijin dolazak vrlo skoro, drugi ga uopšte nisu očekivali. Štaviše, javno su govorili da ne žele takvog cara. To što

se odigravalo u priči desiće se i u stvarnosti. Gospod Isus će doći da caruje bez obzira da li to ljudi žele ili ne. Želje ljudi uopšte nisu važne. Nemojmo stavljati glavu u pesak, nego se suočimo sa Biblijskom istinom - Gospod Isus će doći drugi put kao Car i Gospodar. One ljude, koji ga ne primaju kazniće večnom odvojenosti od sebe. Mi, hrišćani, ne negiramo njegov dolazak, jer verujemo Njegovim rečima. Da li smo spremni za vreme njegovog dolaska? Da li se spremamo za Njega svojim načinom života?

II. Zašto je mogao čovek dobrog roda da sudi svojim slugama?

Kada je bogati gospodar odlazio u daleku zemlju, da tamo preuzme kraljevstvo, poverio je deseterici svojih slugu deset kesa, da sa njima trguju. Tumači evanđelja upozoravaju da se kod Mateja spominju talanti, dakle velika suma novca. (Talanat = 60 mina = 6000 denara, tj. plata za 6000 radnih dana. Mina kod Luke 19,13 = 100 denara, a to je otprilike plata za 3 do 5 meseci.) Da li je bila poverena velika ili mala suma novca uopšte nije bitno. Slugama je dat taj novac da ga obrću. Svih deset je dobilo jednaku sumu. I svi Isusovi učenici su imali jednako poslanje:

Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin. (Matej 28, 19-20 RDK)

To je poslanje sa kojim može svaki hrišćanin "da obrće". Drugo moguće tumačenje se odnosi na način života:

A svima govoraše: Ko hoće da ide za mnom neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za mnom. Jer ko hoće dušu svoju da sačuva, izgubiće je; a ko izgubi dušu svoju mene radi onaj će je sačuvati. Jer kakvu će korist imati čovek ako sav svet pridobije, a sebe izgubi ili sebi naudi? (Luka 9,23-25 RDK)

Prva dvojica predstavljaju one koji su izgubili život za Hrista. To su bili obrtnici koji su trgovali za Isusa. Izgubili su svoje interese da bi dali čast svom Gospodu. Prvi je zaradio deset kesa, drugi pet. Zarada je bila velika - za svaku minu vlast nad jednim gradom. Preduzimati za Hrista se isplati.

Primitimo koja je nagrada: za vredan trud velika odgovornost, još više posla u Božjem carstvu. Osim toga kod preduzimljivih sluga je vidljiva zadivljujuća unutrašnja promena - iz njih više ne govori ponos i uobraženost:

Gospodaru! Kesa tvoja donese deset kesa. (Luka 19,16 RDK)

Ne ja, nego Božja milost. Možemo li ovako govoriti o rezultatima svog rada za Gospoda? Da li možda sebi ne pripisujemo zasluge za sve što smo za crkvu i Gospoda uradili?

III. Po tvojim ću ti rečima suditi zli slugo!

Prva dvojica slugu predstavljaju hrišćane koji rade za Gospoda - veru potvrđenu delima. Treći sluga je slika formalnih hrišćana - proklamovanu veru bez dela, mrtvu. Hteo je da sačuva svoj život a ustvari ga je izgubio. Zašto?

1. Matej govori da je bio lenj. Možda je radio nešto u sekularnoj oblasti, ali je svoj dar milosti potpuno zanemario.

2. Nije poznavao Gospoda. Znao je da je tvrd čovek, da uzima ono što nije ostavio i žanje ono što nije posejao. Međutim, nije znao za milost. Nije znao da je sve Božji dar i da je sve to za nas Bog uradio.

3. Nije znao i nije primio dar. "Evo tvoja kesa..." Ovim je hteo da kaže: 'Sačuvao sam tvoju kesu netaknutu, trebalo bi da mi budeš zahvalan što ti je takvu neoštećenu vraćam.' Plašio se da rizikuje. Ništa neće pokvariti, ali ništa neće ni uraditi.

4. Žalosno je što mu je i ta jedna kesa bila oduzeta. Njegova kasa je bila prazna, zato što ništa nije zaradio, bilo mu je oduzeto i ono što je imao.

Kakva je žalosna sudbina formalnih hrišćana! Proći će vatrom stida i neizmernog razočarenja. Kakva će biti njihova promocija pred Gospodom. Videće kako neki dobijaju diplome a oni će proći samo tako, bez i najmanje pohvale. Njihov sopstveni stav će ih uveriti o njihovoj nerazumnosti. Desiće se nepopravljiva greška!

Zaključak

Živimo u vremenu koje nas svojim intenzitetom odvodi od večnog cilja, od završnog svođenja računa. Pre toga nismo imali tako izuzetne prilike da realizujemo svoje sposobnosti. Možemo da se bavimo preduzetništvom, da studiramo, da putujemo, zarađujemo, jednom rečju možemo da realizujemo svoje snove. Zaustavimo se i procenimo da li bi smo mogli da se ubrojimo u one dobre slugе. Da li se trudimo toliko za Gospoda da bi našа kesa zaradila drugih pet ili deset kesa?

Brine me to što neki od vas, zbog studija ili zaposlenja, ne praktikuju post ili ne posećuju časove biblijskog naučavanja. Mnogi ljudi zbog sopstvene ispraznosti i nedostatka vremena su smanjili broj odlazaka u crkvu - ne samo na molitvene sastanke, nego i na biblijske časove. Drugi opet nisu istrajali u službi pevanja, u praktičnoj pomoći. Nisu bitne tvoje brige, bitan je završni račun tvog života.

Želim da postaknem verne, koji nisu dozvolili da ih zavede svet svojim mamcima i koji vredno rade na poslu, ali i u crkvi. Svedoče o Isusu i kada ne vide rezultate. Proučavaju i grade telo Hristovo. Sa svetskog gledišta oni su izgubili svoj život zato što gube vreme za Hrista. Nakon istrajnog truda jednom će reći: "Gospode, tvoja kesa nije ostala zakopana, nego je donela drugih deset." Amin.

Prilikom svođenja završnog računa našeg života ostaće nam to što smo uštedeli za sebe, a nedostajaće nam to što nismo poklonili drugima. ◀

*Izvor: ZAPAS O DUŠU, br. 43, decembar 1995.
Prevod sa slovačkog jezika: Milijašević Branko.*

BOŽJA PRIPREMA ZA BOŽIĆ

Galin E. Jordan

Isus je došao u pravom trenutku istorije U mnogim crkvama mesec pre 25. decembra prestaje uobičajeni rad. Sva nastojanja se posvećuju dolazećim božićnim svečanostima. Svi to činimo uprkos tome što skoro sigurno

znamo, da 25. decembar nije datum Isusovog rođenja.

Bog ne stavlja svoj pečat odobravanja na neznabožački praznik plodnosti usred zime. Iako je vekovima Božić hrišćanska godišnjica, još uvek se zadržavaju neznabožački elementi. Za mnoge odane hrišćane je savremena komercijalizacija ovog datuma pomalo otužna, ali mora se reći da je Bog temeljito pripremao i stvarni Božić.

Mir

Dve stotine godina rimskog mira bile su deo ove pripreme. Ukoliko neko nije živeo u borbi, verovatno ne zna šta rat zapravo znači. On može da spreči uspešnu evangelizaciju. Za vreme Isusovog rođenja rimski mir je vladao celim svetom. Koliko god seže zapisana istorija, nije postojalo ništa slično pre Isusovog vremena, a isto tako ništa slično nakon isteka te dve stotine godina. Da li je to bila puka slučajnost ili Božija ruka nad istorijom? Bez tog mira, Isusova religija bi teško napredovala. Rat bi izgradio prepreke u najvećem broju država sveta. Mir pomaže evangelizaciju. Bog se postarao za svoje u vreme kada je to bilo važno.

Putovanje

Druga priprema se sastojala u lakoći i bezbednosti putovanja. To su omogućila dva neobična uslova. Rimljani su zbrisali gusarenje sa Sredozemlja. Time je otvorili morske puteve. Čovek je mogao da putuje bilo kuda duž Sredozemlja, bez opasnosti i sa lakoćom. Ovo su iskoristili misionari. Ne samo da su Rimljani zbrisali sa mora gusare, oni su se postarali i za lakoću i bezbednost putovanja po kopnu. Izgradili su puteve u one delove imperije do kojih se nije moglo stići morskim putem. Bili su to dobri putevi sa stanicama vojne straže, gde su putnici mogli bezbedno da noće. Putevi su bili čuvani i kontrolisani. Poticalo se putovanje. Ništa slično ranije nije postojalo. Da li su ti rimski putevi, kao arterije povezivanja razgranate imperije, bili izgrađeni samo iz vojnih razloga? Ili su se kretali u Božjem pravcu, premda toga nisu bili svesni? Pavle je mogao da putuje čitavim civilizovanim svetom zahvaljujući baš tim putevima. Bili su toliko dobro građeni da su još i danas isto tako dobri.

Jezik

Događale su se još važnije stvari. Postojao je jedan sveopšti jezik. Nije to bio jezik rimskih osvajača, nego je pripadao narodu koga su Rimljani okupirali: grčki jezik. Ljudi dosad još nisu izmislili bolje sredstvo komunikacije. Klasični antički grčki se menjao širokom upotrebom, ali je ipak zadržao dovoljno od svoje izražajnosti da prenese skoro bezgraničnu raznolikost nijansi značenja. Ovaj jezik je, takođe, imao sposobnost da na tačan način izražava misli, tako da je moguće prevesti ga na skoro sve jezike sa visokom verodostojnošću.

Isus je rekao svojim apostolima da evangeliziraju - i skoro u čitavom civilizovanom svetu bilo je moguće razumeti njihovu poruku. Bio je to trgovački jezik. Ovaj univerzalni jezik je omogućio širenje Evanđelja a da ljudi nisu morali mukotrpno da uče jezik.

Grčki je postao lingua franca starog sveta zahvaljujući osvajanjima Aleksandra Velikog i kasnije helenizaciji njegove imperije. I premda nije poznavao Boga, već tvrdio da je utelovljenje Ahila, i ne znajući šta zapravo čini, on je postao Božje oruđe da vrši pripreme za dolazak našeg Gospoda.

Očekivanje

Drugi faktor koji je omogućio evangeliziranje sveta bio je prodorni uticaj sveopšteg iščekivanja. Ono nije postojalo samo u Palestini, gde je versko tlačenje izazivalo mesijanske nade u božanske intervencije. To iščekivanje je bilo rašireno po čitavom starom svetu. Svi su očekivali da će se nešto dogoditi, čak i izvan sveopšte helenističke civilizacije.

Za neznabošce to je bilo manje određeno nego za Jevreje koji su očekivali izbavitelja sa svim njegovim političkim naglašavanjem. Svi su očekivali neki izvanredni događaj koji će promeniti tok istorije. Dolazak mudraca sa Istoka, vođenih zvezdom bila je samo jedna manifestacija ove sveopšte nade. Nije poznato kako ili kada se to iščekivanje pojavilo. Božji načini i postupci u istoriji nisu uvek vidljivi. No, to ne negira njihovu stvarnost.

Ljudi su mislili. Umni ljudi su shvatili slabost politeizma (mnogoboštva). Zanimljivo je da je najsnažniju osudu neznaboštva koja je ikada

napisana, napisao Platon, i sam neznabožac u svojoj "Republici". Vredi tu knjigu pročitati.

Kada je počelo da se naveštava hrišćanstvo, čak i običan čovek mogao je da vidi da je bilo superiornije u odnosu na politeizam. Hrišćanska poruka je bila etički uzvišenija i pothranjivala je u čoveku idealizam. Tako je sopstveno razmišljanje pripremalo čoveka da odbaci neznaboštvo. Po Božjem providenju se Isus rodio "kad se navršilo vreme". Svet je bio spreman za njegov dolazak. Bio je nešto novo što je ispunilo prazninu.

Pismenost

Još nešto što je pomoglo da se širi Isusova religija, bila je pismenost. I ponovo, bilo je to poput našeg iskustva u Japanu. Živeli smo, eto, među pismenim ljudima, načitanim od našeg sopstvenog naroda, a ipak su bili politeisti.

Bili su poput starog sveta Isusovog vremena, obrazovani, ali neznabošci. Jevreji se s pravom nazivaju "narod Knjige". Ovo je isto toliko tačno za hrišćane. I oni su bili narod knjige - Novog zaveta - već krajem prvog veka.

Novi zavet je došao u taj pismeni svet u Grčkoj. Grčki se mogao čitati bilo gde. Isusova religija je došla onima koji su bili upili učenja grčkog sveta, ali su bili oplemenjeni uzvišenijom etikom Judaizma. Hrišćanstvo je naveštalo još uzvišeniji sistem etike, zasnovan na Božjoj ljubavi i usredsređen u najuzvišenijoj osobi koja je ikada živela. Pročitajte u originalu; priča njegove životne karijere nosi "odjek istine". Pismeni stari svet je omogućio da se Isusov poziv stavi na raspolaganje svima koji su umeli da čitaju.

I helenistički Judaizam je pripremio tlo za sejanje reči o Isusu. Judaizam je u Jerusalimu stagnirao. Držanje zakona obuhvatalo je samo reči, dok duh je bio mrtav. Legalizam je bio iznad poimanja - neshvatljiv. Običan čovek nije se mogao podčiniti sitničarenjima fariseja.

U jevrejskoj dijaspori bilo je drugačije. Tamo su bogobojazni Jevreji došli u dodir sa rimskom i grčkom mišlju. Povremene posete hramu bile su nemoguće. Rimski kalendar nije bio usklađen sa sedmodnevnom sedmicom. Umni neznabožački prijatelji su pronašli bolji način života i bogoslužjenja putem naučavanja po sinagogama. Ustupke koje su nejevrejske

zajednice silom nametale svakodnevnom životu Jevreja u dijaspori, imale su za posledicu slobodoumnije Jevreje, koji su poštovali Boga po sinagogama. Shvatili su da se Bog brine i za neznabošce kao što se brine za Jevreje. Bog je koristio rasejanje da sprovede svoje namere.

Pavle je koristio sinagoge kao otvorena vrata za ulazak u neznabožačke narodne zajednice. Pobožni neznabošci su tamo štovali Boga. I shvatili su da je Pavlova poruka nešto za čim su njihova srca već odavno čeznula, nešto što im nije dala ni jedna druga religija. Njegova poruka se zasnivala na činjenicama koje su mogli proveriti i prihvatiti.

Imamo i previše područja priprema, a da bi se mogu protumačiti kao slučaj. Ovo objašnjava jedna mala matematička vežba. Antropolozi nam govore da je civilizacija nastala negde pre 10.000 godina. Mislite sada na stvarno vreme koje je bilo potrebno za svaku od ovih priprema. Pretpostavite slučaj da su se sve te pripreme dogodile istovremeno. Brojka zapanjuje, jer čini matematičku nemogućnost.

Zar je mogla da postoji bolja priprema za Božić od Božjeg načina - tako što će osigurati da se vest o Isusu razglasi širom tadašnjeg sveta? ◀

(ISKRE, 1989 / 12)

ISUSOV RODOSLOV

"Borba za dušu"

Istorijske zapise o rođenju Isusa Hrista i proroštva o Njegovom dolasku svi jako dobro poznajemo. Pa, ipak će pažljivi čitalac Biblije uvek naći nešto novo i zanimljivo. Na prvi pogled se čini da Biblija sama sebi protivreči. Radi se o rodoslovu Gospoda Isusa.

Peto poglavlje Prve knjige Mojsijeve sadrži rodoslov od Adama do Noja i njegova tri sina, posebno se osvrćući na Sema. U 1. Moj. 11,10-26 rodoslov se nastavlja od Sema sve do Avrama. Dalje nastavlja u Matejevom evanđelju 1,1-16, od Avrama do Josifa, Isusovog odgajatelja, sina Jakovljevog. Međutim, Luka 3,23-38 navodi Isusov rodoslov obrnutim redosledom, od Ilije Marijinog oca sve do Adama.

U Bibliji čitamo sledeće stihove:

I taj Isus imao je oko trideset godina kad počeo; i beše, kao što se mišljaše, sin Josifa sina Ilijinog, Sina Matatovog, sina Levijevog, sina Melhijinovog, sina Jenejevog, sina Josifovog, Sina Matatijinovog, sina Amosovog, sina Naumovog, sina Eslijinovog, sina Nangejevog, Sina Maatovog, sina Matatijinovog, sina Semejinog, sina Josifovog, sina Judinog, Sina Joaninovog, sina Risinog, sina Zorovaveljevog, sina Salatiilovog, sina Nirijinovog, Sina Melhijinovog, sina Adijinovog, sina Kosamovog, sina Irovog, Sina Josijinovog, sina Elijezerovog, sina Jorimovog, sina Matatovog, sina Levijevog, Sina Simeunovog, sina Judinog, sina Josifovog, sina Jonanovog, sina Eljakimovog, Sina Melejinog, sina Mainanovog, sina Matatinog, sina Natanovog, sina Davidovog, Sina Jesejevog, sina Ovidovog, sina Voozovog, sina Salmonovog, sina Naasonovog, Sina Aminadavovog, sina Aramovog, sina Esromovog, sina Faresovog, sina Judinog, Sina Jakovljevog, sina Isakovog, sina Avraamovog, sina Tarinog, sina Nahorovog, Sina Seruhovog, sina Ragavovog, sina Falekovog, sina Everovog, sina Salinog, Sina Kainanovog, sina Arfaksadovog, sina Simovog, sina Nojevog, sina Lamehovog, Sina Matusalovog, sina Enohovog, sina Jaredovog, sina Maleleilovog, sina Kainanovog, Sina Enosovog, sina Sitovog, sina Adamovog, sina Božijeg. (Luka 3,23-38 RDK).

Ovde je tačno naznačeno da Adam potiče direktno od Boga, i da nije imao ništa zajedničko sa nekim majmunskim ili ljudskim precima. To nije sve što nas poziva da se zamislimo. Vidimo da rodoslov ide obrnuto, od rođenja Sina do Adama, jer je Luka naglašavao Isusa kao čoveka. Stihovi počinju ovako:

I taj Isus imao je oko trideset godina kad počeo; i beše, kao što se mišljaše, sin Josifa sina Ilijinovog...

Prema stihu iz Luke, Josifov predak je Ilija, a prema Mateju Josifov otac je bio Jakov. Koji je stih tačan? Ko je Ilija? Josifov ili Marijin otac? Biblijski komentari na engleskom jeziku na ovaj problem gledaju mnogo dublje, i zato dolaze do zaključka da je Ilija bio biološki otac Marijin a ne Josifov. Primetimo da rodoslov kod Mateja ide od Davida ka Josifu, suprugu Marijinom, od koje je rođen Isus. Od Davida zato što Matej opisuje Isusa kao cara.

A Jakov rodi Josifa, muža Marije, koja rodi Isusa prozvanog Hrista. (Matej 1,16 RDK)

Ovde je rođenje Isusovo naglašeno i vezano za majku Mariju, dok se ne vezuje za Josifa! Kako bi Josif bio Isusov biološki otac Marija ne bi bila ni spomenuta u ovom rodoslovu, i bilo bi isto tako kao i u prethodnim stihovima napisano da je Isus, kako se mislilo, sin Josifov.

Sveti Duh, uvek kada je reč o poreklu imenuje muške roditelje, mušku genetsku lestvicu. Uveren sam da je to zato što je najpre bio stvoren čovek a od njega žena. Takođe, iako je žena prva sagrešila, uveren sam da se grešna narav genetski nasleđuje posredstvom oca a ne majke. Jer ni Isus nije od majke nasledio grešnu narav, nego samo lik grešnog tela, iako je 23 hromozoma poticalo od nje. Posredstvom Marije je Isus sin čovečji. Zato može da nam da spasenje, jer je sa nama genetski vezan.

Istina je, da je Ilija bio otac Josifov, tako piše u Lukinom evanđelju, ali kao što sam već rekao, genetska grana po ocu je ta koja je za Boga bila značajna. Zetovi i snaje se u mnogim narodima i kulturama nazivaju sinovima i kćerima, iako nisu biološki sinovi i kćerke. Naprimer i engleski izraz "son-in-law" znači "sin po zakonu", dakle zet.

Dalje, primetimo, da je po Mateju to bio Jakov, koji je izričito rodio biološkog oca Josifovog. Sa druge strane Luka je samo konstatovao da je Josif bio Ilijin sin. Luka ne govori da je Ilija rodio Josifa. Kada bi tako bilo napisano, to bi bio nerešiv problem, jer Ilija i Jakov nisu mogli da rode jednog te istog Josifa. Biološki otac Josifov je mogao da bude samo jedan od njih dvojice. Josif nije mogao da ima dva biološka oca. Za Jevreje je to mogao biti sin, i rođen i priženjen. Činjenicu da Luka opisuje Marijin rodoslov potvrđuje i to što je potpuno drugačiji od Josifovog, koji navodi Matej.

Poznati su pokušaji da se oba rodoslova nekako sintetizuju, ali je to prosto nemoguće. Matej navodi Isusovo carsko poreklo, i pokazuje da Isus potiče od cara Davida pa sve do Josifa, iako Josif nije Isusov biološki otac. Josif je bio Isusov zakonski otac a ne biološki, isto kao što je Josif bio sin Ilijev. Zato je Ilija bio ustvari Marijin biološki otac, dakle onaj koji je rodio nju.

Matej prikazuje Isusa kao cara i zato počinje nabranje sa time da je Isus sin Davidov itd. (Adam nije spomenut). Luka opet prikazuje

Isusa kao čoveka, i zato rodoslov ide sve do Adama, koga je Bog stvorio.

Svi komentari, za koje znam, (osim češkog biblijskog rečnika), se slažu u tome da je Ilija zakonski otac (svekar) Josifov a takođe i Marijin biološki otac.

Tu je i totalan dokaz da Luka navodi Marijin a ne Josifov biološki rodoslov. Pogledajmo u Starom Zavetu šta kaže prorok Jeremija:

Je li taj čovek Honija ništav idol izlomljen? Je li sud u kome nema miline? Zašto biše isterani, on i seme njegovo, i bačeni u zemlju, koje ne poznaju? Ovako veli Gospod: Zapišite da će taj čovek biti bez dece i da neće biti srećan do svog veka; i niko neće biti srećan od semena njegovog, koji bi sedeo na prestolu Davidovom i još vladao Judom. (Jeremija 22,30 RDK).

Samo što se u Matejevom evanđelju, u Josifovom rodoslovu, ovaj prokleti čovek pojavljuje pod imenom Jehonija! Iz toga proizilazi da Josifov biološki potomak ne sme i nikada ne može da sedne na Davidov presto! Zato Josif ne može da bude Isusov biološki otac, jer će Isus sedeti na Davidov carski presto!

Sa druge strane Luka navodi rodoslov u kome Honija po Starom Zavetu i Jehonija po Novom Zavetu uopšte ne postoje. To znači da Ilija nije pod Jehonijinim - Honijinim prokletstvom, i zato njegov potomak - Marijin sin može da sedne na Davidov presto. Takođe iz toga proizilazi da Marija, biološka kći Ilijina i biološka majka Isusova, nije potomkinja Jehonijina - Honijina, i njen sin - Isus ispunjava sve preduslove da sedne na Davidov presto!

Ponekad nam se čini - u ovakvim slučajevima - kao da Biblija ima greške i nelogičnosti. To jednostavno nije moguće, jer je Biblija - Reč Božja! Samo dubljim izučavanjem možemo doći do ovakve povezanosti ljudi i događaja, koji prividne protivrečnosti mogu samo da otklone, ali će nas pored tog navesti i na takve Biblijske akorde i melodije, koje verovatno nikada ne bismo ni čuli, da nije ovakvih prividnih kontroverznosti. Sveti Duh je majstorski pisac, i jako dobro zna gde treba da nas zaustavi, da bi smo o Hristu saznali još više. ◀

(Izvor: *Zapas o dušu (Borba za dušu)*; dec. 1995. Preveo sa slovačkog: Milijašević Branko)

DA LI SI SVESTAN KOLIKO SI DRAGOCEN?

Jelena Dir (Toronto, Kanada)

I mi poznamo i verovasko ljubav koju Bog ima k nama. Bog je ljubav i koji stoji u ljubavi u Bogu stoji i Bog u njemu stoji. (1. Jvn. 4:16)

Mnogi od nas ne razumeju koliko veliku ljubav i milost Bog ima prema nama i koliko smo mu baš iz tog razloga izuzetno važni i dragoceni.

Jedna od slabosti koja snažno utiče na Hrišćane je osećaj bezvrednosti i nevažnosti. Ako se tako osećamo ne možemo biti ponizni, jer nemamo ništa u čemu bi se ponizili. Kada smo svesni da nešto vredimo onda možemo da se ponizimo. Radi toga je potrebno znati zašto sebe da smatramo važnim. Zašto si važan?

Da bismo bolje shvatili zašto smo bitni Bogu potrebno je da se vratimo u vreme našeg stvaranja i pada koji je neposredno posle toga usledio i doveo nas do odvajanja od Boga, što uopšte nije bio plan za nas. Bog je želeo da ima zajednicu sa nama od postanja sveta i to je i bila svrha našeg postanka.

A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskoga i dunu mu u nos duh životni i posta čovek duša živa (1. Moj. 2:7); to je naše poreklo. Veoma smo ponizno stvoreni, ali su nam nebesa bila obećana. Formirani smo od praha zemaljskog i duhom Božjim oživljeni. Zahvaljujući tome imamo obećanje večnoga života.

Bog je Adamu poverio posao, da brine o vrtu i da ga čuva. Kada je zmija posetila Evu, Adam nije bio u blizini i ona je pod uticajem zmije počela da dovodi u pitanje Božiju zapovest, Božiju reč. Njegovom greškom je Eva u tom momentu bila bez zaštite. Kada počnemo da dovodimo u pitanje istinitost Božije reči, potpadamo pod uticaj sumnje i krajnji ishod je nevera koja nas odvodi u nepokornost. Pad čovečanstva je usledio kroz Adama, mada je praktično sproveden kroz Evu i sada svi mi snosimo posledice tog pada. No, u svojoj neizmernoj milosti Bog je imao plan da se sa nama pomiri i taj plan je bio Isus.

Jer je sin čovečiji došao da nađe i spase što je izgubljeno. (Luka 19:10)

Možemo da se uverimo da Bog nikada nije odustao od svoje zemljane tvorevine koju je oživeo svojim duhom.

Jer kako po Adamu svi umiru tako će i po Hristu svi oživeti. (1. Kor. 15:22)

Zato sada imamo našeg divnog posrednika Isusa koji nas miri sa Bogom:

Jer je jedan Bog i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus. (1. Tim. 2:5)

Sve ovo pokazuje koliko je ogromna ljubav Božija ka nama i koliko Mu je stalo do nas kao i do naše ljubavi k Njemu.

Sledeći stih može da nam pomogne da još bolje razumemo koliko Mu značimo:

Još je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju koje našavši čovek sakri i od radosti za to otide i sve što ima prodade i kupi polje ono. (Mat. 13:44)

Ako protumačimo da je polje ovaj svet, a blago narod Božji, to jest - ti i ja, možemo da vidimo da je Isus bio spreman da umre za to blago u polju. Platilo je cenu za ceo svet, ali nije želeo ceo svet već samo svoj narod. Platilo je cenu za nebitno polje da bi uzeo blago koje je našao vrednim i dragocenim - tebe i mene. Toliko Mu je stalo do tebe i toliko si Mu značio, uopšte nisi nevažan, niti nebitan, a još manje bezvredan. Ekstremno si važan i vredan pred Njim, da je platilo za tebe svojim životom.

Potrebno je da postanemo svesni svoje prave vrednosti. Bog ne misli da smo bezvredni, pa zašto bi mi to mislili? To nije po Pismu, nije po Njegovoj reči i On ne želi da tako razmišljamo. Ne treba da se izvinjavaš za ono što jesi, ti si upravo ono što je Bog želeo. On te želi baš onakvog kakav si, mada ne želi da te ostavi takvog, već hoće da te promeni da budeš nalik Njemu, kao i u početku pre pada Adama.

Evo još jedan primer iz Pisma da si neizmerno dragocen i vredan:

Još je carstvo nebesko kao čovek trgovac koji traži dobra bisera, pa kad nađe jedno mnogoceno zрно bisera otide i prodade sve što imaše i kupi ga. (Mat. 13:45,46)

Taj biser je veoma dragocen i taj biser si ti. Zbog muka i tegoba u životu misliš da te je Bog

zaboravio i da mu nisi važan, ali to nije tačno. Isus je sve predao na krstu tebe radi da bi te kupio - baš tebe i tvoje slabosti, tvoja nerazumevanja, tvoje neuspehe, padove, tvoje frustracije, usamljenosti, strahove. Umro je za tebe na krstu i vaskrsao i sada stoji sa desne strane Bogu i za tebe se moli.

Pomisli samo na tren da si biser koji Isus drži na svojim izranjavljenim dlanovima punim ožiljaka, gleda te i kaže: "Umro sam za tebe, jer te volim. Toliko si mi mnogo značio da sam bio voljan razapeti se na krstu, da bi ti večno živio."

Ako imaš poteškoću da prihvatiš da si neizmerno važan Gospodu, ne boj se već samo veruj; molitvom možeš rešiti taj problem. Predaj Mu na momenat sve svoje misli i reci:

Gospode Isuse, hvala Ti što si umro za mene i dao svoj život na krstu agonije i srama da bi me kupio. Ja pripadam Tebi i Tvoj sam zauvek i znam da me nikada nećeš ostaviti, jer me voliš.

Volim i ja Tebe Gospode. Primi moju ljubav, predajem Ti sebe i hvalim Te što nisam neželjen i bezvredan i što nisam odbačen već u Tebi prihvaćen, Isuse. Hvala Ti za divnu ljubav koju si izlio na krstu prema meni, hvala Ti što sam prihvaćen i dragocen. ◀

NOVA PESMA - Ps. 149

Pavel Leštán (Podgorica)

Bog stvara sve novo! Njegova želja je da sve bude u pokretu ka Njemu. Pisma treba da bude pevana iznova kao da upravo sada po prvi put izvire iz dubine duše. Nije zanimljiva pisma koju pevaš isto kao juče. Možda si bio u Duhu i sećaš se kako te je Duh nosio dok si pevao a sada pokušavaš da se prebaciš na istu "frekvenciju" da bi te isto tako Duh poneo. Ali to je jučerašnja mana i već je ucvrljala. Neće ti prijati. Danas će te Duh na potpuno nov način povesti u pesmu.

Miris novih stvari (odeća, knjige, parfem...) privlači sve ljude. Verovatno zato, što smo stvoreni po Božjem liku a On takođe voli nove stvari. Bog voli miris novog. On je kreativan Bog

a kreativnost je dao i čoveku. Najvažniji deo ove sposobnosti (kreativnosti) je DUH. Tvoj duh treba, kao da je potpuno nov, da peva Gospodu novu pesmu. Ako ti to pođe za rukom (za glasom), i ako ćeš svaki put pevati Gospodu novu pesmu, nećeš morati da trošiš toliko para na kupovinu novih stvari. Tvoju dušu će zadovoljiti NOVINA DUHA. Tvoj duh će na osnovu ovog novog iskustva biti obnovljen i uveden u novo zajedništvo sa Gospodom, u novu prisutnost Njegovu...

Klicanje dece Božje i radost Izraela je prirodna reakcija na Božju ljubav prema njegovom narodu. Ali Bog se naročito raduje svom narodu kada ovaj kliče i veseli se svome Bogu. To je obostrana radost. Zaista, kako da se Bog raduje narodu namrgođenom i ucveljenom kao da je na sahrani a ne na slavlju Bogu svome. Kako da se raduje Bog narodu koji je zaokupljen svojim problemima, tegobama, bolestima i brigama a svog Boga neprimećuje i ne može da se koncentriše na Njegovu slavu i veličinu.

Klicanjem i radošću u Gospodu se stvara kruženje slave. Bogu dajemo slavu a On svoju slavu stavlja na nas da bi mi klicali još više... To je venac (kruna, ukras) na Božjem narodu koji Gospod stavlja na nas dok kličemo. Taj venac je spasenje. Dobijaju ga oni koji Bogu čine čast slaveći Ga i kličući u Njegovoj radosti. Pošto znamo, da spasenje dobijaju pokorni a ne oholi, na osnovu ovog teksta je potpuno jasno da je pokornost nešto sasvim drugo nego što se uobičajeno smatra. Pokornost je slaviti Boga u radosti zato što je Bog, uči u radost tako veliku da počinješ klicati da bi izrazio slavu Boga svog.

Sveti u slavi kliču i raduju se. Radost je ovde izražena hebrejskom rečju koja treba da asocira na radost prirode (cvrkut ptica, duvanje vetra, žuborenje potoka i snažne udarce morskih talasa) a klicanje je izraženo rečju koja je ekvivalent za trijumfalni krik pobede i pobedničku pesmu. Zamislmo sada nekog ko leži u krevetu i počinje da peva pobedničku pesmu. Da li može da nastavi da leži? To je pesma ustajanja. Svako ko je čitao ovaj stih shvatio je da sa ležaja kliču bolesni. Sigurno je da ovakvim klicanjem njihova bolest odlazi i oni dobijaju pobedu kroz svoja usta i u svoje telo. Ne može se pobednička pesma pevati ležeći. Ili ćeš ležati, ili ćeš pevati pobedničku pesmu. Ne možeš je pevati čak ni sedeći. Moraš da ustaneš. To važi samo za sveti narod.

Bezbožnici umiru od straha kada silazi slava Božja.

Sledi bitka. Bitka počinje ustima - rečima. Bitka pobeđe počinje zahvaljivanjem i uzdizanjem Boga. To je način da uhvatiš mač u svoje ruke. Pobeđa je automatska. A protiv koga se vodi rat? Naravno da nećemo poraziti rečima i zahvaljivanjem neke kraljeve zemaljske. Radi se o vladarima u vazduhu, o duhovima koji uzurpiraju teritorije i muče ljude svojom tamom. Njih treba rasterati da bi ljudi videli svetlo jevanđelja Hristovog. A jedini način da se to uradi je klicati i radovati se u Gospodu, pevati novu pesmu, pesmu pobeđe. To je sud za demone a svetima je na čast. Bogu ostaje slava. Aleluja. ◀

SVEDOČANSTVO

*Antonia Tot - Cvetnarov
(Srbobran)*

Imala sam 22 godine kada je Bog počeo da radi u mom životu. Upravo sam završavala svoje studije i gledajući sa strane, mogla sam postati srećna, ipak se nisam tako osećala. Činilo mi se, da ceo moj život ide ka nekoj velikoj provaliji - koju nisam mogla razumeti. Nisam mogla razumeti sebe niti svet, oko sebe, sve mi se činilo besmislenim i nerazumnim. Tada je Bog 'presekao' moja razmišljanja i prizemio me na prilično grub način.

12. novembra 1989. godine, dok sam ja mirno putovala u Zagreb, moji roditelji su nastradali u saobraćajnoj nesreći. Otac mi je poginuo na licu mesta a majka se borila za život na odeljenju za reanimaciju. Odjednom nisam više razmišljala o sebi i svetu, već o svojoj majci koja je - JOŠ ŽIVA! Shvatila sam koliko sam bila sebična i koliko nisam iskazala ljubav i zahvalnost svojim roditeljima za sve one žrtve koje su donosili iz ljubavi prema meni. Odjednom mi je postalo važno: gde je sada moj tata? Nisam bila obraćena i nisam zanla ko je zaista Bog, ipak na nadgrobni spomenik oca sam dala da se ureže sledeći tekst: "Bože, smiluj mu se!" Ko mi je otkrio da bez milosti nema spasenja? Od molitvi sam znala 'Oče naš' i svako veče sam je iz dubine duše molila 'Bogu kojeg ne poznajem' ne bi li spasao moju mamu. Njen život je oko

šest meseci bio u opasnosti, ali nakon toga su je pustili kući iz bolnice. I tada, krajem aprila 1990. godine, zazvonio je na našoj kapiji Božji poslanik. Bio je to jedan mladić sa stranim akcentom i tražio je moju majku. Obe smo bile začuđene njegovom pričom. On se sa svojim drugarima svako veče u pola osam molio za ozdravljenje moje majke, koju inače nikada pre nije video. Zar je trebao veći dokaz od ovog da Bog zaista postoji? NE! Ipak se na putu mog obraćanja isprečio moj um. Znala sam da ima mnogo sekta i da su oni u stanju da manipulišu vernicima - zato sam se zaštitila oklopom opreza. Osim toga, moje poznavanje egipatske, grčke i vavilonske religije me je takođe zbunjivalo. Ali, zar je Gospodu nešto nemoguće? Moja majka je postepeno ozdravljala (naravno ostale su joj neke posledice) a ja sam postepeno uzverovala i upoznala svog Spasitelja Isusa Hrista. Gospod vodi sve na dobro.

Sada iz razdaljine od oko 13 godina gledam na svoje obraćenje kao na najsrećniji dan u svom životu. Sledila su brojna iskušenja, ali od svih me je moj Gospod izbavio. Neka je slava Njemu u vek vekova. Amin.

misaone refleksije

ŠTA AKO?

nepoznati autor

Šta ako danas, Bog ne bi nalazio vremena da nas blagoslovi, jer mi danas nismo našli vremena za molitvu?

Šta ako bi on odlučio, da nas više ne vodi, jer nismo imali volje da ga sledimo danas?

Šta ako bi Bog zabranio cveću da cveta, jer smo gundali zato što danas pada kiša?

Šta ako bi Bog uzeo od nas Bibliju, jer nismo imali volje i vremena da je čitamo danas?

Šta ako bi Bog prestao da nam govori, jer nismo slušali njegovog glasnika danas?

Šta ako bi Bog zatvorio vrata crkve, jer mi danas nismo otvorili vrata našeg srca za Njega?

Šta ako bi Bog prestao da nas voli i brine se o nama, jer smo odustali da volimo i brinemo danas o drugima?

Šta ako bi Bog na naše molitve odgovorio na isti način, kako mi odgovaramo na Njegov poziv u službu danas?

Šta bi bilo kada bi Bog prestao da bude strpljiv, i počeo bi da se ophodi prema nama onako kako se mi ophodimo danas prema drugima?

Šta bi onda sa nama bilo danas?

MALI REZIME ETIČKE MUDROSTI

Jan Amos Komensky

1. Nemoj da priželjkuješ sve što vidiš.
2. Nemoj da veruješ u sve što čuješ.
3. Nemoj da govoriš sve što znaš i bićeš mudar.
4. Nemoj da radiš sve što možeš.
5. Nemoj imati poverenje u sve koje slučajno upознаš.
6. Veruj, ali znaj kome treba da veruješ.
7. Šta je tu je, nemoj oko toga gubiti vreme.
8. Šta je bilo bilo je, nemoj se oko toga nervirati i mučiti.
9. Gledaj napred, a ne na ono što je bilo.
10. Nemoj raditi ono što je urađeno, nego ono što treba da se uradi.

Pre svega neka se svi uče da shvataju i razumeju, uvek imajući pred očima cilj svog života - zašto su rođeni i kuda idu; jer živeti a istovremeno ne znati zašto živiš, znači živeti tako kao što živi muva ili kopriva; njima je takođe dato da žive i hrane se. Ljudski život treba da bude pronicljiv i plodonosan, zato što je čoveku data pamet, reč i sposobnost da shvata. Neka se dakle uči da razmišlja o Bogu i o svemu što se tiče Boga. I da dobro komunicira sa Bogom i ljudima. I da uvek čini ono što je dostojno Boga.

LJUBAV PREMA ISTINI

Karel Orlik

Verovatno nisam daleko od istine kad kažem da se većina ljudi u verskoj nauci ne usavršava, ne razmišlja svojom glavom ili se jednostavno ne usuđuje. Još manje ima hrabrosti da kaže svoje

mišljenje ili eventualno da iz njega izvede neke zaključke.

Ljudi poznaju 'gospoda boga', ali ne poznaju Boga. Svuda je vidljiv veliki napredak, samo ne na verskom planu. Da li je to zato što je najviša tačka već dostignuta? Ne. To je zato što se crkve mnogo više brinu za sticanje novih članova, za spoljašnji sjaj i lepotu, nego za produbljivanje verskog osećanja. Crkve žive u međusobnom takmičenju i spore se oko nebitnih detalja umesto da sve svoje snage koncentrišu na to, da moralne norme proniknu u srca ljudi i podstaknu ih da moralnost bude svakodnevnica, a ne stvar podsmeha. Danas postoji duboka provalija između verskog učenja i javnog života, jer ljudi suštinom vere smatraju spoljašnju formalnost a ustvari ne znaju da je suština moralnog napretka u ljubavi i istini.

(Zapas o zemi zaslibenou (Borba za obećanu zemlju). Str. 58)

LJUDSKA GLUPOST BEZ GRANICA

Expository Files

Ljudska istorija svedoči o mnogim praznoverjima. Čovek nezadovoljan činjenicom da postoji istiniti, živi Bog, okreće se za nekim drugim bogovima, koji su mu "po meri". Apostol Pavle o ovome detaljno piše u Rimljanima 1:18-23.

"Ali, to je bilo nekad, kad su ljudi bili neobrazovani!" Povikali bi neki. No, činjenica je da se čovek od tada nije promenio nimalo - nije ni malo duhovno evoluirao. Pre će poverovati u stvari, u koje je jako teško pouzdati se i logički objasniti ih, nebuloze, ponekad veoma smešne, nego u jednog Boga i od Njega poslatog Spasitelja, Isusa Hrista. Sledeća vest iz Australije svedoči o neverovatnoj ljudskoj gluposti.

"Džedaj religija raste u Astraliji.

Više od 70.000 ljudi u Australiji izjavljuje da su sledbenici Džedaj vere, religije stvorene u filmu 'Ratovi zvezda' (Star Wars / George Lukas). Nedavni popis je otkrio da jedan od 270 ispitanika ili 0,38% populacije, veruje u božansku 'silu', u koju veruju i Džedaj vitezovi, poput Luka Skajvokera (Luke Skywalker) iz Lukasovog filma. Više od 70.509 ljudi se na anketnoj listi izjasnili kao 'vernici Džedaja'. Ovu vest su oberučke prihvatili obožavatelji (fanovi)

filmova 'Ratovi zvezda', te su podneli zahtev da se Džedaj vera prizna kao jedna od zvaničnih religija."

ČUDA ZA VREME SNIMANJA FILMA "THE PASSION"

Friday Fax 2003 Issue 46, 28 November

Radnja filma "The Passion" prikazuje 12 sati pre razapinjanja Hrista na krst. Mel Gibson govori o neverovatnim čudima koje prate snimanje ovog filma: "Mnoge neobjašnjive stvari se događaju na snimanju, dobre stvari. Na primer, ljudi su bivali isceljeni od bolesti a nekima je popravljen sluh i vid. Jednog snimatelja je udario grom dok je snimao scenu raspeća, ali on je samo ustao i nastavio dalje, kao da se ništa nije desilo. Snaga koja leži u scenariju ovog filma je zapanjujuća," Gibson je zapanjen kako je ovaj film uticao na većinu glumaca. "To je stvarna nada, istinita je - divno - stvarno se dešava!" kaže on. Dalje Gibson govori: "Za svet pun mržnje, ovaj film ima uvek aktuelnu poruku, poruku vere, nade, ljubavi i opraštanja koja može moćno dodirnuti ljude i promeniti ih. Verujem da nema za svet bolje poruke od te, koju sadrži ovaj film." Izvor: Mel Gibson, www.passion-movie.com, www.stjosephsmen.com

SionT InBox

Postovani,

surfajući Internetom i tražeci neke podatke o Martinu Lutheru naletio sam na vasu zanimljivu web stranicu. Procitao sam sto ste napisali. Ono o Lutherovim uputama za molitvu je izvrsno i verujem da bi svaki katolik to potpisao isti cas (ja prvi). Vidi se da je bio covjek molitve, da je molio rado i nije za to stedio vrijeme.

Medjutim, Hefleyjev tekst o Lutheru je jako jednostran. Mislim da je vrijeme da se Lutherovo djelovanje postavi u realan okvir cak i u protestantskom svijetu. Gledajući protestantske i neke katolicke izvore saznao sam o samome Lutheru stvari za koje mislim da bi bilo dobro da ih sintetizirate u nekoj budućoj prilici.

Pa tako redom:

1. Luther ocito nikad nije izrekao slavnu recenicu "Ovdje stojim i ne mogu drugacije"
2. vrlo vjerovatno nije prikucao svojih 95 teza na vrata crkve u Wittenbergu (poslao ih je svojem nadbiskupu; no, bilo kako bilo, teze su u to vrijeme objavljene)
3. progonio je anabaptiste, a Zwinglija nakon pregovora sa svicarskim reformatorom samo sto nije prokleo
4. dopustio je bigamiju (dvoženstvo) kneza Filipa Hessenskog, i jos je to teoloski opravdavao
5. pisao protuzidovske traktate koje su nacisti u 2. svjetskom ratu umnozavali (zato se jedan americki luteranski sinod 1999. godine tih Luterovih spisa i antisemitskih ideja javno odrekao)
6. stovao je Blazenu djevicu Mariju i u shvacanju Marije bio prilicno blizak katolicim i pravoslavnim stajalistima (vjerovao je u njeno trajno djevicanstvo i u Uznesenje (vidi stranicu <http://ic.net/~erasmus>)
7. o pogrdnim izrazima na racun moje (Katolicke) crkve ne trebam govoriti. No, bilo je takvo vrijeme, poprilično grubo.

Bilo bi toga jos poprilično, ali mislim da je dovoljno. Jedan od odlicnih izvora za to jest web stranica : <http://www.luther.de>

Pozdrav u Kristovoj ljubavi.

Alen Matusek
Katolicki list za mlade "Pogled"
Zagreb, Hrvatska

Smešna strana...

BOG KAO FOTOGRAF

Majka je pogledala u nebo i primetila približavanje velike oluje. Zabrinula se za svoju osmogodišnju kćer koja je trebalo, da uskoro

krene iz škole kući. Rešila je da joj krene u susret. Ugledala ju je nedaleko kako nonšalantno hoda, zastajkujući i smešeći se na svaki bljesak munje.

Ugledavši majku devojčica je potrčala ka njoj presretna, vičući: "Mama, mama! Na mom celom putu do kuće, Bog me je neprestano slikao!"

BOŽJA LEVICA

Mali dečak je došao da provede vikend sa svojom bakom. Baka je odlučila da ga u subotu povede u park, pošto je cele noći padao sneg pa je jutro osvanulo obučeno u belo. Kada je baka došla u park sa unukom, zapanjena lepotom parka pod belim pokrivačem, reče: "Zar ovo nije kao na slici? Da li znaš da je ovo Bog naslikao upravo za tebe?"

Dečak odvrati: "Da, znam. Bog je to uradio svojom levom rukom."

Baka se zbuni na trenutak, te ga zapita: "Zašto to misliš, da je Bog ovo uradio svojom levom rukom?"

"Pa," reče dečak, "prošle nedelje učili smo u nedeljnoj školi, da Isus sedi na desnici Božjoj. Pa, tako Bog može da radi samo sa levom rukom, pošto u desnoj drži Isusa.

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net>